

1 Tim 4:16 Zie toe op uzelf en op de leer ...

6.1 Wiens leiding gehoorzaamt u in de gemeente?

Als we de bijbel bestuderen en gaan kijken wat er over de gemeente geschreven staat, en we hebben de bereidheid en de innerlijke en oprechte drang om ons persoonlijk leven en het gemeente leven in overeenstemming te brengen met Gods woord, dan zal de eenheid en liefde tussen ons en God groeien en tussen de gemeenteleden onderling. We weten dat Gods woord de waarheid is, dus als we daar naar handelen, wie zal dan tegen ons zijn? Rom 8:31.

Wat staat er geschreven over de gemeente?

Mat 16:18 *....en op deze petra zal Ik mijn gemeente bouwen en de poorten van het dodenrijk zullen haar niet overweldigen.* Yeshua zegt hier dat Hij zijn gemeente zal bouwen op deze rots (petra). Nu is er vaak verwarring ontstaan over wie nu met deze “petra” bedoeld wordt. Sommige zeggen dat dit terugslaat op Petrus, waar Yeshua mee in gesprek is, maar uit andere verzen mag duidelijk worden dat hier toch stellig geduid wordt op Yeshua zelf. Een rots is een grote steen en vormt een vaste plaats, een fundament, waarop iets gebouwd kan worden dat stevig staat. Nou als de poorten van het dodenrijk niet in staat zijn om die gemeente te overweldigen, mag je zeggen dat die gemeente op een uitstekend fundament gebouwd is. Overweldigen betekent overigens de ander overwinnen, bedwingen. Als satan de gemeente niet kan doden, dan moet deze gemeente wel gebouwd zijn op Yeshua, want die heeft (zelfs) de dood overwonnen.

1 Kor 3:11 *Want een ander fundament, dan er ligt, namelijk Yeshua de Christus, kan niemand leggen.* Hier krijgen we dus een eerste bevestiging van het feit dat Yeshua het fundament is.

We gaan op zoek naar nog meer bevestigingen. Ef 2:19-20 *Zo zijt gij dan geen vreemdelingen en bijwoners meer, maar medeburgers der heiligen en huisgenoten Gods, gebouwd op het fundament van de apostelen en de profeten, terwijl Christus Yeshua zelf de hoeksteen is.* Als je al de teksten die hier mee te maken hebben doorleest zie je dat het één onlosmakelijk met het ander verbonden is. Laten we er een aantal bekijken. Op de apostelen en profeten komen we nog terug.

1 Pe 2:6 *Zie, Ik leg in Sion een uitverkoren en kostbare hoeksteen, en wie op Hem zijn geloof bouwt, zal niet beschaamd uitkomen.* Wederom dus bouwen op **de** kostbare hoeksteen. We zien nu duidelijker dat met “petra” Yeshua bedoeld wordt, want daar is ons geloof op gebouwd en niet op Petrus.

Mat 7:24 *Een ieder nu, die mijn woorden hoort en ze doet, zal gelijken op een verstandig man, die zijn huis bouwde op de rotswant het was op de rots gegrondvest (vers 25).* Verstandige mensen bouwen hun levenswerk (hun eigen leven en dat van hun gezin) dus op de rots, op Christus.

Interessant om ook op te merken is wat er gebeurt als je niet volgens deze werkwijze handelt.

1 Pe 2:7-8 *U dan, die gelooft, geldt dit kostbare, **maar** voor de ongelovige geldt; de steen, die de bouwlieden afgekeurd hadden, die is geworden tot een hoeksteen en een steen des aanstoots*

en een rots der ergernis, voor hen, die zich daaraan, in hun ongehoorzaamheid aan het woord stoten

Dit is een tekst om goed over na te denken, want waarom is er vaak ergernis en aanstoot? Komt dat niet omdat men zich stoot vanwege de ongehoorzaamheid aan het woord. Omdat Gods woord vaak uitgelegd wordt naar de maatstaven die wij als mensen hanteren en vinden dat bepaalde zaken niet of niet meer belangrijk zijn. Die mensen zijn voor een (groot) deel ongelovig met betrekking tot een aantal zaken. Vaak lopen ze achter de uitlegging van mensen aan, maar God heeft ieder persoonlijk geroepen. Het is in eerste instantie een persoonlijke roeping, waardoor wij Hem willen volgen en gehoorzamen. En met gelijkgestemden vormen we dan een gemeente.

Overigens in dit ene vers komen zowel de woorden hoeksteen als rots voor, die dan in verband gebracht worden met "het woord". Dus Gods woord is voor de gelovigen een vaste plaats, een vaste waarde, een vast fundament.

Misschien is deze opmerking niet altijd en op elke plaats terecht, maar toch komt het vaak voor, dat, als wij over Gods woord spreken, er verdeeldheid ontstaat in plaats van eenheid en dat zou zo niet moeten zijn. Velen dragen nog de leringen mee die hun door kerken opgelegd is. Maar we moeten ook en vooral zelf lezen wat er staat en wat God heeft laten neerschrijven in zijn woord en niet gehoorzamen aan wat mensen er van gemaakt hebben.

Ook Yeshua sprak niet uit zichzelf als mens, maar sprak de woorden Gods. Deut 18:18 *een profeet zal Ik hun verwekken uit het midden van hun broederen; Ik zal mijn woorden in zijn mond leggen, en Hij zal alles tot hun zeggen, wat Ik hem gebied.* Die profeet is Yeshua, waar hier reeds naar vooruit gewezen wordt. Vergelijk dit maar met Joh 14:10 *...de woorden die Ik(Yeshua) tot u spreek, zeg Ik uit Mijzelf niet, maar de Vader, die in Mij blijft, doet zijn werken.* Ook in het gebed met de apostelen voor zijn gevangenneming wordt dit nogmaals bevestigd, Joh 17:8 *want de woorden die Gij Mij gegeven hebt, heb Ik hun gegeven en zij hebben ze aangenomen en in waarheid erkend, dat Ik van U ben uitgegaan, en zij hebben geloofd dat Gij Mij gezonden hebt.*

Als wij **die** woorden nu ook maar eens in waarheid aan zouden nemen en erkennen en geloven in plaats van ons vaak aan te passen en gevolg te geven aan wat ons door de huidige kerkelijke leiders wordt voorgehouden.

De Vader spreekt dus door Yeshua en Yeshua spreekt weer door de Geest tot ons. De gemeente vindt dus zijn oorsprong voor wat betreft de leer in de God die één is. Hier is al veel over gezegd en geschreven, maar met ons menselijk verstand kunnen wij dat tot nog toe niet duidelijk uitleggen. Het is een kwestie van geloof.

Want diezelfde Yeshua was ook al de *rots* van de gemeente in de woestijn bij de uittocht uit Egypte, 1 Kor 10:1-4. Ook op ander plaatsen in het oude testament wordt over deze rots gesproken, zoals in 2 Sam 22:2-3 en Jes 44:8 en diverse keren in verschillende psalmen.

** De eerste conclusie die we kunnen trekken is, dat Yeshua de Hoeksteen, de Rots, het Fundament is waarop zowel het individu als de gemeente gebouwd is en gebouwd wordt.

Ef 1:22-23 *en Hij (God) heeft alles onder zijn voeten gesteld en Hem (Yeshua) als hoofd boven al wat is, gegeven aan de gemeente, die zijn lichaam is, vervuld met Hem, die alles in allen volmaakt.*

Kol 1:18 *en Hij (Yeshua) is het hoofd van het lichaam, de gemeente.*

Matt 23:10 *Laat u ook geen leidslieden noemen, want één is u Leidsman, de Christus.* Leidsman wil zeggen, gids leraar, begeleider, opvoeder.

Heb 12:2 *Laat ons oog daarbij gericht zijn op Yeshua, de Leidsman en voleinder des geloofs*

We zien hier dat Yeshua het hoofd is van de gemeente en dat Hij in ieder van ons werkt aan de volmaaktheid, dat Hij ons geloof zal vol maken, compleet maken, Hij leidt ons daar naar toe. Er kan dus totaal geen misverstand over zijn wie het hoofd van de gemeente is. Het hoofd in elke organisatie bepaald hoe er gehandeld dient te worden. Dat hoofd geeft duidelijke richtlijnen, aanwijzingen en opdrachten hoe zijn beleid uitgevoerd dient te worden en welke middelen daarbij gegeven en geboden worden.

Heb 3:1-6 Hier lezen we dus dat Yeshua is aangesteld door God als hoofd van zijn huis. Dat God de bouwmeester is van alles. Het huis van God zijn wij, de gelovigen, de gemeente. Wij zijn één met Hem, Hij is het hoofd van het lichaam en wij zijn de leden van dat lichaam. Het is één geheel, maar dan moeten wij zelf geen ander hoofd gaan aanstellen waar wij naar gaan luisteren.

In deze verzen staat dat Yeshua getrouw is aan zijn huis, aan de gemeente, maar zijn wij ook trouw aan Hem? Blijven wij trouw aan hetgeen tot ons gesproken wordt in zijn woord? Dat is natuurlijk wel een voorwaarde om te kunnen blijven spreken van die eenheid tussen hoofd en lichaam. Als het hoofd opdracht geeft aan het lichaam om naar rechts te gaan, maar het lichaam gaat naar links dan is er iets wezenlijks fout in dat lichaam.

** De tweede conclusie die we kunnen trekken is, dat de gemeente wordt geleid door Yeshua, Hij is het hoofd, van Hem kun je op aan, Hij is getrouw.

In Ef 2:20 hebben we reeds gelezen dat we ook gebouwd zijn en worden op het fundament van de apostelen en profeten. Dus ook wat zij ons te melden hebben is van wezenlijk belang voor onze geloofsopbouw. Ook dat dient dus mede ons houvast te zijn. Vers 21 zegt: *In Hem, wast elk bouwwerk, goed ineensluitend, op tot een tempel, heilig in de Here, in wie ook gij (wij dus) mede gebouwd wordt tot een woonstede Gods in de Geest.*

Petrus zegt in 1 Pe 2:5 *laat ook uzelf als levende stenen gebruiken voor de bouw van een geestelijk huis* Wij dienen ons dus te laten leiden om mede opgebouwd te worden tot een goed ineensluitend onderdeel van dat bouwwerk van God. We moeten “in Hem” blijven, d.w.z. dat we ons zijn woorden eigen moeten maken en er naar leven en wandelen, zodat Hij in ons zichtbaar wordt. Er staat dat we mede opgebouwd worden, het is dus een voortdurend proces van groei en opbouw.

Hoe ziet dat er in de praktijk nu uit?

Ef 4:10 *Hij (Yeshua), die nedergedaald is, Hij is het ook, die opgevaren is ver boven alle hemelen, om alles tot volheid te brengen.* Yeshua is ook nu weer degenen die in dit traject de Leidinggevende is. In vers 11 wordt meer informatie gegeven over hoe Hij te werk gaat om die volheid te bewerkstelligen. *Hij heeft zowel apostelen als profeten gegeven, zowel evangelisten als herders (oudsten) en leraars.*

Al deze functionarissen hebben een taak om samen met de gemeenteleden tot het uiteindelijke doel te komen, namelijk, vers 10-13 *om de heiligen toe te rusten tot dienstbetoon, tot opbouw*

van het lichaam van Christus, totdat wij allen de eenheid des geloofs en der volle kennis van de Zoon Gods bereikt hebben, de mannelijke rijpheid, de maat van wasdom der volheid van Christus.

Deze mensen hebben dus een hele verantwoordelijkheid om de gelovigen te voorzien van die kennis en wijsheid, die leidt tot dienstbetoon, tot de juiste levenshouding t.o.v. God en de naaste. Dit zal een lang proces zijn, want het stopt pas als wij “de eenheid des geloofs” bereikt hebben en de eenheid van de volle kennis van Yeshua, hetgeen nogmaals met een aantal andere bewoordingen wordt weergegeven om dit duidelijk te maken. Mannelijke rijpheid, de maat van wasdom van de volheid van Christus, dat is met niets hier op aarde te vergelijken, maar daar dienen we hier reeds naar te streven en te groeien.

Die eenheid des geloofs is ver te zoeken als je om je heen kijkt. Want iedereen noemt zich wel “christen”, maar van eenheid kan ik nu niet bepaald zeggen dat daar sprake van is. Misschien een reden te meer om zelf maar eens te gaan lezen wat Gods woord ons te zeggen heeft?

Hoe belangrijk die taak is en wat daar voor nodig is en wat de gevolgen zijn lezen we in vers 15 *maar dan groeien wij, ons aan de waarheid houdende, in liefde in elk opzicht naar Hem toe, die het hoofd is, Christus.* Anders gezegd, die mensen die zich niet aan de waarheid houden zullen ook niet in liefde tot Christus groeien. Buiten Christus om is er dus geen Goddelijke liefde, hoewel we daar in de gemeente vaak wel de mond vol van hebben. Maar hoe echt en diep is die liefde? Waarom is er dan zoveel verdeeldheid? Het antwoord is duidelijk, we houden ons niet aan de waarheid! Alleen zal dat niemand openlijk erkennen, trouwens de meeste mensen zijn zich niet eens bewust dat er afgeweken wordt van de waarheid, omdat ze zelf Gods woord nauwelijks bestuderen.

Wat wij nog vaak doen is wat in vers 14 staat *dat we heen en weer geslingerd worden door wind van leer, door het valse spel van de mensen, die in hun sluwheid tot dwaling verleidt.* Het gaat die mensen vaak niet om de kwaliteit en de waarheid, maar om de kwantiteit, de zieltjes die gewonnen moeten worden. Het is dus voor iedereen van enorm belang om te zoeken naar de waarheid, en die staat nergens anders dan in de bijbel.

Elk lid heeft daarbij de taak om zijn kracht te gebruiken om het lichaam, de gemeente mee op te bouwen in de liefde, zodat het een welsluitend geheel is, dat bijeengehouden wordt door de dienst die ieder afzonderlijk uitoefent, vers 16. We hebben elkaar dus allemaal nodig, ieder met zijn gave en talenten om het geheel op te bouwen. Als we ook dat maar eens zouden begrijpen en willen toepassen.

In 1 Kor 12:28-31 wordt nogmaals aangegeven welke functionarissen God aanstelt in de gemeente en welke krachten en gave er gegeven worden om die eenheid te bereiken..

** De derde conclusie die we kunnen trekken is, dat God ons richtlijnen geeft hoe wij individueel en als gemeente dienen te functioneren. Wie de functionarissen zijn en hoe dat doel bereikt moet worden. Door inspiratie hebben de apostelen daarover geschreven.

We hebben nu gezien waarop de gemeente gebouwd is, wie het hoofd van de gemeente is en welke functionarissen er kunnen zijn. Als we nu dus naar een gemeente kijken, dan hebben we reeds een aantal gegevens waaraan we kunnen zien of daar, wat dit betreft, gehandeld wordt overeenkomstig Gods woord, of dat er een heel andere organisatie is en benamingen zijn die niet in overeenstemming zijn met Gods woord.

Als we om ons heen kijken naar de bestaande “kerken” dan voldoen de meeste niet aan de hierboven genoemde kenmerken, en zouden wij ons dus een aantal vragen kunnen en moeten stellen. Het feit dat er zoveel verschillende kerken zijn, die zich allen christelijk noemen, zou ons al argwanend moeten maken. We hebben toch maar gelezen over één gemeente in de bijbel en niet over allerlei verschillende gemeentes die elkaar beconcurreren! We moeten de moed en de wil hebben om te weten wat juist en niet juist is. Het zijn zaken van wezenlijk belang in het leven hier en hierna en daar mogen we niet zo maar aan voorbijgaan. Laten we eerlijk en open zijn tegen onszelf en onze gemeente.

1. Zou het kunnen zijn dat veel “kerken” niet georganiseerd zijn volgens Gods woord? Bijna allemaal hebben ze een overkoepelend(e) bestuur of raad of leider, die zelf bepalingen hebben toegevoegd of regels hebben weggelaten uit de bijbel. Veel kerken hebben ook namen die verwijzen naar de oprichter of een leer. Heel passend hierbij is Joh 5:41-47., en Num 14:4. De mensen kiezen vaak zelf een hoofd als leider, of iemand die komt in zijn eigen naam en dus niet door God gezonden of aangesteld is.
2. Zou het kunnen zijn dat veel van die kerken dagen en feesten en gebruiken onderhouden die niet door God geboden zijn, maar ingesteld zijn door mensen?
3. Zou het kunnen zijn dat veel kerken geen vertrouwen hebben in het werk van de Heilige Geest en de gave van de Geest?
4. Zou het kunnen zijn dat veel kerken in hun bijeenkomsten de regels, m.b.t de plaats van de man en de vrouw in de eredienst, niet in acht nemen.
5. Zou het kunnen zijn dat veel kerken tegenwoordig niet alleen in de wereld, maar ook van de wereld zijn?
6. Zou het kunnen zijn dat veel kerkleden als ze bijeenkomen meer over koetjes en kalfjes praten dan over de hoop die in hun is en over de terugkomst van Yeshua en de tekenen die daar mee te maken hebben of over de zorg voor de naaste?
7. Zou het kunnen zijn dat veel kerkleden geen *dagelijks* en diep verlangen meer hebben om God beter te leren kennen door bijbelstudie?

Laten wij ons laten leiden door het gedrag van de eerste gemeente, dat verwoord staat in Hand 2:42 en zij bleven volharden bij het onderwijs van de apostelen en de gemeenschap en het breken van het brood en de gebeden.

Yeshua leidt zijn gemeente, maar wij moeten ons wel door Hem willen laten leiden en niet achter allerlei mensen aanlopen die afwijkend gedrag vertonen van wat er in de bijbel staat. Onderzoek dagelijks de Schriften of de dingen zo zijn als ze verteld worden, dan houden we ons aan de waarheid.

1 Tim 4:16volhard in deze dingen; want door dit te doen zult gij zowel uzelf als hen,

die u horen, behouden.